

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

GUERRA, FRANQUISME I TRANSICIO ALS PAÏSOS CATALANS

LES NACIONALITATS I ELS ESTATUTS D'AUTONOMIA (III)

EUSKADI I GALÍCIA

Euskadi i Galícia configuren, juntament amb Catalunya, les anomenades “nacionalitats històriques” de l'estat espanyol, una denominació confusa i problemàtica que pretén definir aquelles nacions de cultura i de llengua clarament diferenciades en el conjunt de l'estat espanyol. Per aquesta raó, des de l'inici de la transició, i una vegada el conjunt de les forces polítiques estatals havien assumit la necessitat que la nova democràcia garantiria un reconeixement de la identitat nacional i de les reivindicacions autonòmiques que les nacionalitats havien estat reclamant durant tot el franquisme, ningú no va dubtar que Catalunya, Euskadi i Galícia —abans que s'imposés el cafè per a tots— obtindrien estatuts d'autonomia clarament diferenciats. Euskadi, a més, juntament amb Catalunya, ja n'havia obtingut durant els anys republicans, i seguia posseint un govern a l'exili. Políticament i sociològicament, Euskadi i Galícia, com la mateixa Catalunya, eren radicalment diferents. L'existència d'ETA estava condicionant tot el procés de la transició no només a Euskadi sinó també en el conjunt de l'estat. I mentre el nacionalisme basc i les reivindicacions nacionalistes basques estaven molt arrelades en el conjunt de la societat basca, Galícia, a l'inici de la transició, semblava incapaç de desempallegar-se d'un caciquisme històric que mantenia esmorteïda la consciència nacional dels gallecs.

[PELAI PAGÈS I BLANCH]

LA QÜESTIÓ BASCA. Manifestació convocada per Herri Batasuna en suport a la soberania nacional d'Euskal Herria i a la normalització democràtica